

NÚM
292

VERTEX

**VOLCANS DE XILE
NEU, LAVA I SOL**

NOGUERA
A COP
DE PEDAL
**LA COMARCA
MÉS EXTENSA**

ENTREVISTA
Jordi Merino
El president del centenari

MONTCAUS DE CATALUNYA
**UN TOPÒNIM
I MOLTES MUNTANYES**

9-770042-442007

00292



5,5 €
NOVEMBRE / DESEMBRE 2020



**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada



Cent anys sent FEEC

El 2020 no serà un any que oblidarem fàcilment. Parlarem de confinaments, mascaretes, restriccions i enyorarem tots aquells i aquelles que ens han deixat per culpa de la maleïda pandèmia. Aquest era un any de celebració, de bufar espelmes i de poder compartir entre tots i totes aquests primers cent anys d'història de la FEEC.

Hem estripat papers cada mes cremant idees tancats a casa, hem avorrit calendaris amb dates especials que hem vist com marxaven convertides en un dia qualsevol. No hem pogut gaudir del que més ens agrada i quan ho hem pogut fer ens ho hem trobat ple, destrossat per un temporal, amb poc aire i massa vegades amb aquella sensació estranya de no trobar-te a tu mateix. Ens hem cansat de la massificació i hem escoltat atentament les paraules que parlen de regulacions i de fer sostenible la muntanya. Sense cap mena de dubte, ha estat un any especial per a tothom en què la vida tal com l'enteniem ha decidit fer un tomb com un mitjó.

AQUEST HAVIA DE SER L'ANY DE CELEBRACIÓ DEL PRIMER CENTENARI DE LA FEEC.

En les més de deu dècades d'història de la FEEC, per primer cop ens han deixat sense poder trepitjar les muntanyes. VERTeX ha volgut i vol fer un reconeixement a aquells i aquelles que ens han acompanyat en el viatge d'aquest aniversari; un aniversari que tanquem, però que volem obrir al mateix temps. Volem seguir reivindicant el nostre paper que dona sentit als valors que hem après, a tot allò que, en algun moment, els qui ens han precedit ens han ensenyat. Som l'herència de Cèsar August Torras i dels qui han lluitat durant aquests anys per continuar sent una federació compromesa i combativa. Després d'anys de fer petites passes, podem dir que som la tercera federació esportiva del país i, amb el cap ben alt, la segona federació en nombre de dones federades. Tenim la intenció de seguir celebrant cada petit èxit que anem aconseguint i cada cim que pugem juntes.

Segurament intentarem oblidar aquest aniversari frustrant i, quan tot hagi acabat, buscarem la millor excusa per retrobar-nos a qualsevol dels racons que descobrim a cada nou número de VERTeX. Tanquem l'any amb els vapors dels volcans de Xile, buscant *Montcaus* a les muntanyes catalanes i pedalant sota els cingles de la Noguera. Ens omplim d'objectius naturals, de muntanyes de paper, de perfils de muntanya i tot fet amb estil alpi.

Tombem el 2020 i encarem els nostres cent un anys amb el convenciment de continuar dibuixant el camí que ens fa sentir la muntanya.



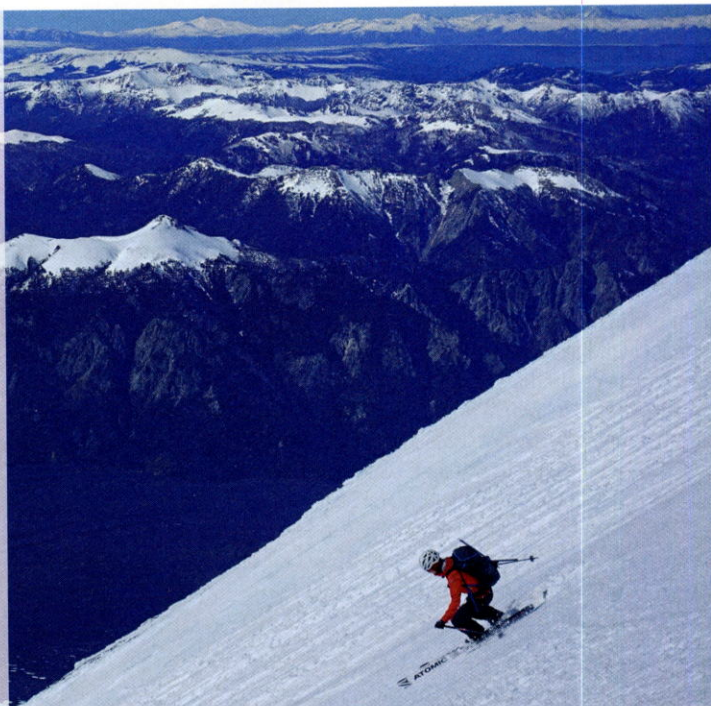
ANNA MONGAY

26

Volcans de Xile amb esquís

CARLES LLUCH

Les regions de La Araucanía, Los Ríos i Los Lagos, al sud de Xile, ja fa temps que s'han consolidat com una destinació habitual dels esquiadors de muntanya vinguts d'Europa i d'Amèrica del Nord als qui l'estiu els sembla una transició massa llarga entre dos hiverns. Presentem un bon grapat de volcans a través d'un viatge de neu, muntanya i natura en una àrea andina fascinant.



Seccions

- 03 Editorial
- 06 Vist a la xarxa
- 08 Notícies / CRISTINA LLAÓ
- 16 Memorials
- 56 Senders / JOSEP LLUSÀ
- 58 Objectiu natural / MARTA BACARDIT
- 62 Perfils de muntanya / JESÚS JORDI PINATELLA
- 80 Estil alpí / LAURA PIFERRER
- 84 Escalada esportiva / LUIS ALFONSO
- 88 Vies noves / ARMAND BALLART
- 94 Muntanyes de paper / JUDIT BASEIRIA

FOTO DE PORTADA



Arribada al cim del volcà Osorno (sud de Xile), amb el volcà Puntiagudo al fons. FOTO / CARLES LLUCH

NOVEMBRE / DESEMBRE 2020

EDITA

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme
i Escalada

Rambla 41, pral. 08002 Barcelona
Tel. 934 120 777 Fax 934 126 353
vertex@feec.cat

DIRECCIÓ

Quim P. Casadesús
quim.pons@feec.cat

CAP DE REDACCIÓ

Xavier Maduell
xavier.maduell@feec.cat

CONSELL ASSESSOR

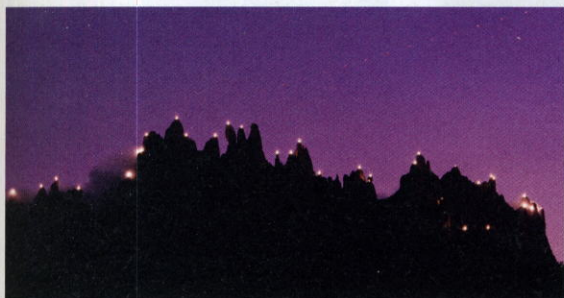
Armand Ballart, Rosa Maria Bosch,
Eliseu T. Climent, Samuel Colomer,
Francesc Domènech, Josep Llusà,
Jordi Merino, Adriana Olsina,
Ester Sabadell i Joan Maria Vives.

HAN COL·LABORAT EN AQUEST NÚMERO

Luis Alfonso, Marta Bacardit,
Armand Ballart, Judit Baseiria,
Dani Brugarolas, Francesc Català,
Eliseu T. Climent, Marc Cornet,
Pere Esteban, Enric Faura, Cristina Llaó,
Jesús Jordi Pinatella, Jose Lloret,
Carles Lluch, Josep Llusà, Ramon Majó,
Albert Masó, Arcadi Munrós,
Laura Piferrer, Francesc Roma,
Ester Sabadell i Aleix Serra.

COL·LABORADORS GRÀFICS

Ton Bahi, Àlex Barceló,
Edu Català, Ruth Fornós,
David Guiu, Carla López,
Jordi Marimon, Tasio Martín,
Òscar Masó, Anna Mongay,
Francesc Muntada,
Jordi Preñanosa, Pep Serra,
Miquel Taverna, Albert Torrent
i Ivan Torres.



18 Cent anys de FEEC [5]

FRANCESC ROMA

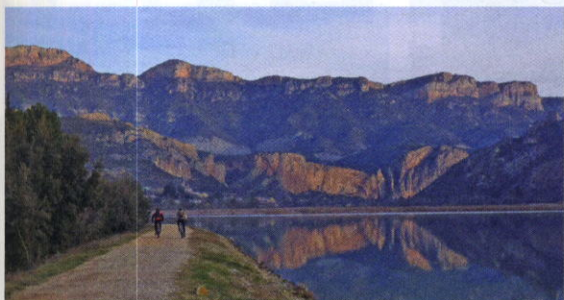
La cinquena i penúltima entrega de la història de la FEEC tracta dels darrers anys, en què han aparegut noves pràctiques que s'han aconseguit al marc federatiu excursionista. Moltes d'aquestes disciplines han adquirit format competitiu, sovint associades a competicions internacionals com en el cas de l'esquí de muntanya, les curses per muntanya i l'escalada esportiva.



22 Entrevista a Jordi Merino

MARC CORNET

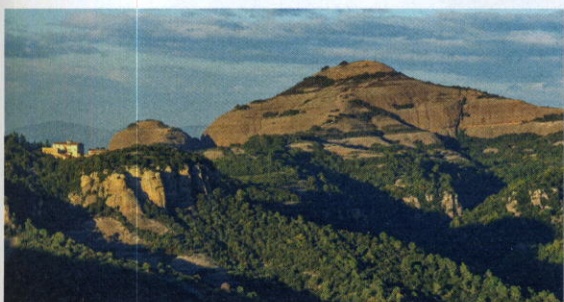
El president de la FEEC complirà una dècada en el càrrec l'any que ve, havent deixat enrere un any complicat per la pandèmia i celebrat pel centenari de la Federació. Merino parla amb realisme de les dificultats de la situació actual, però amb optimisme de tot el que vindrà. Els reptes de l'excursionisme català no són pocs.



40 La volta a la Noguera amb BTT

FRANCESC CATALÀ

La comarca de més extensió de tots els Països Catalans se'n presenta amb els peus a la plana de Lleida, el cap mirant al Pirineu i el riu Segre que cohesiona el territori. Una volta de quatre etapes amb bicicleta de muntanya ens aportarà una experiència esportiva i de coneixement del medi lluny de tota massificació.



64 Els Montcaus de Catalunya

ALBERT MASÓ

El territori català es troba atapeït de centenars de muntanyes de característiques i denominacions diverses. N'hi ha, però, que han estat batejades amb el mateix topònim malgrat estar situades en serralades diferents. Presentem els principals *Montcaus* de Catalunya, mitja dotzena de cims que comparteixen molt més que un nom.

NÚM | 292

PUBLICITAT, ADMINISTRACIÓ I VENDES
Consol Rodríguez
consol.rodriguez@feec.cat

SUBSCRIPCIONS I ATENCIÓ AL LECTOR
lectors.vertex@feec.cat

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
Xavier Maduell

MAPES
MCH

MAQUETACIÓ I DISSENY
Jaume Marco - estudi

IMPRESSIÓ
Litografia Rosés, SA

DISTRIBUCIÓ
SPM, SL
Llibreria Altaïr, SL

Dipòsit legal: B. 36121-1965
ISSN: 0042-4420

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcial sense consentiment de l'editor. Tampoc no pot ser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus.

VERTEX no es fa responsable de les opinions i valoracions subjectives que els col·laboradors puguin fer en els articles publicats a la revista.

VERTEX adverteix al lector que la pràctica dels esports de muntanya comporta riscos i aconsella extremar-hi les precaucions.

 **appec**
editors de revistes i digitals

 Generalitat de Catalunya
Departament
de la Presidència

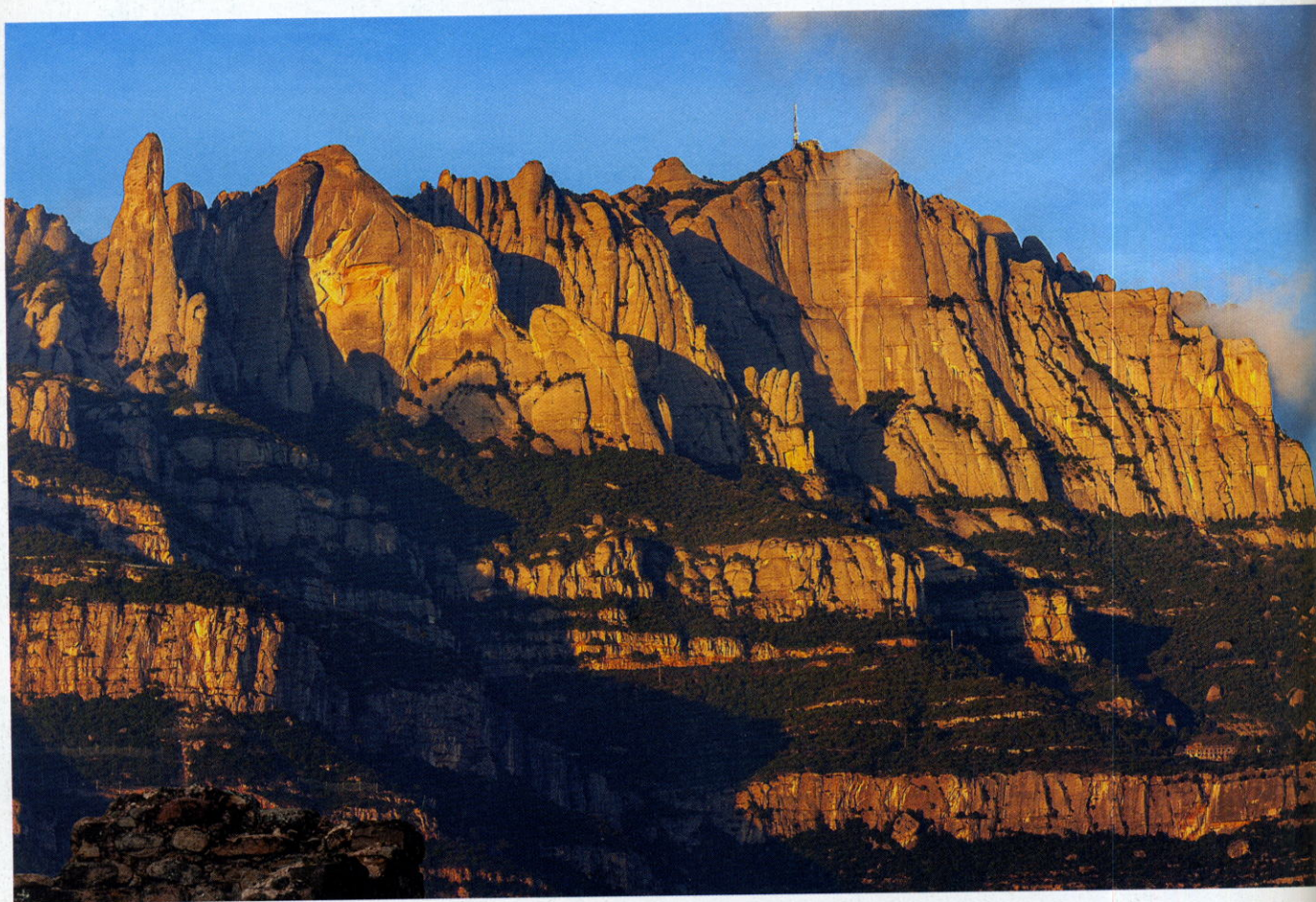
UN TOPÒNIM I MOLTES MUNTANYES

MONTCAUS DE CATALUNYA



El Montcau (1.056 m) de la serra de Sant Llorenç del Munt és probablement el més conegut de tots els Montcaus. La imatge mostra el seu vessant sud i la casa de la Mata.

FOTO / FRANCESC MUNTADA



Montserrat vist des del nord-est, amb el Montcau (1.206 m) a l'esquerra de l'antena del mirador del Moro. S'observa, d'esquerra a dreta, el Cavall Bernat, la paret dels Diables, el serrat del Patriarca, el Montcau i la paret de l'Aeri o de Sant Jeroni.
FOTO / FRANCESC MUNTADA

TEXT I MAPES
ALBERT MASÓ GARCIA

El territori català es troba atapeït de centenars de muntanyes de característiques i denominacions diverses. N'hi ha, però, que han estat batejades amb el mateix topònim malgrat estar situades en serralades diferents. Presentem els principals *Montcaus* de Catalunya, mitja dotzena de cims que comparteixen molt més que un nom.

El mot *Montcau* és emprat per denominar diverses muntanyes catalanes. Segons el llibre *Origen dels noms geogràfics de Catalunya*, de Manuel Bofarull i Terrades (Cossetània, 2002), aquest substantiu és una derivació del topònim *Montcal*, que estaria format pels mots *mont* i *cal*; i aquest darrer seria una derivació de *calb*. Per tant, *Montcal* faria referència a un cim «pelat, sense vegetació». En el cas de *Montcau*, *calb* hauria derivat en *cau* en comptes de *cal*. Així doncs, una muntanya batejada amb el nom *Montcau* hauria de tenir la seva part cimera amb pocs o cap arbre, premissa que no sempre es compleix, però que potser sí que va ser certa durant l'època en què se

li va assignar aquesta denominació. Sorprenentment, l'*Onomasticon Cataloniae* de Joan Coromines no en fa referència, però en diversos llibres i documents on es parla d'algun *Montcau* s'esmenta que el seu nom significa «muntanya calba».

En el present article us presentem els sis *Montcaus* catalans més destacables o representatius. S'ubiquen en massissos i comarques diferents, però la distància que els separa és relativament curta i permet un contacte visual entre ells (a excepció del Montcau de la serra de Taús). Alguns d'aquests *Montcaus*, fidels al seu nom, mostren una clepsa rocosa ben pelada i lluent. Altres es troben coberts d'arbres



Ascensió al Montcau de Sant Llorenç del Munt. FOTO / ÒSCAR MASÓ

o arbusts, tot i que no és difícil imaginar que en un passat no gaire llunyà deuriem estar desforestats per l'aprofitament exhaustiu que es feia de la fusta dels boscos. Cada *Montcau* té les seves peculiaritats morfològiques, però a part del nom tots comparteixen diversos trets que els agermanen. El primer d'ells és que en el massís on es troben s'erigeix, com a mínim, un altre cim que és més alt o destacat, fet que relega el *Montcau* corresponent a un paper secundari. Tot i això, la majoria tenen un important atractiu excursionista, una preponderància com a muntanya i una popularitat en les poblacions dels seus faldars. Així, diverses viles i urbanitzacions tenen carrers, places, escoles i fins i tot empreses i cases de colònies anomenades *Montcau* com a referència i dedicatòria al «seu» *Montcau*. Un altre aspecte que comparteixen és que la majoria s'ubiquen just a les fronteres entre municipis o comarques, o bé força a prop d'aquestes. Per això molts d'ells pertanyen a dos municipis o a dues comarques alhora.

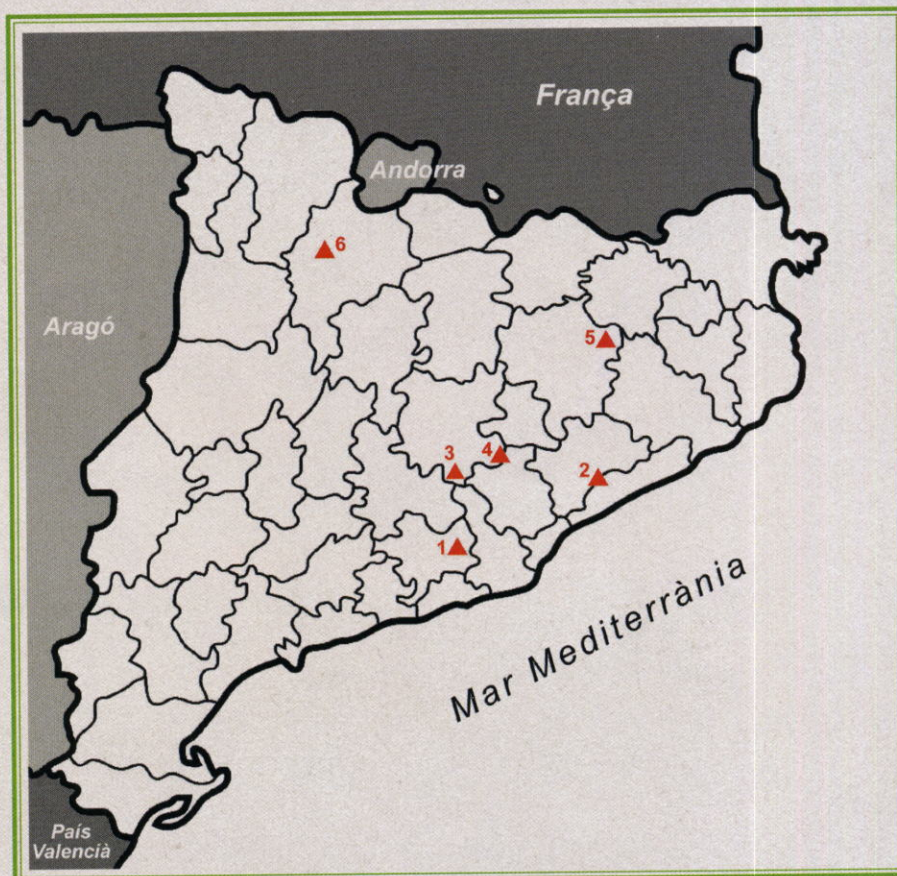
Un estudi més detallat i extens permetria conèixer la resta de *Montcaus* de Catalunya. N'esmentarem dos de situats al Vallès Oriental: el turó de Montcau de Montornès del Vallès i el Montcau o

LA MAJORIA DE MONTCAUS
TENEN UN IMPORTANT
ATRACTIU EXCURSIONISTA,
UNA PREPONDERÀNCIA COM A
MUNTANYA I UNA POPULARITAT
EN LES POBLACIONS DELS
SEUS FALDARS.

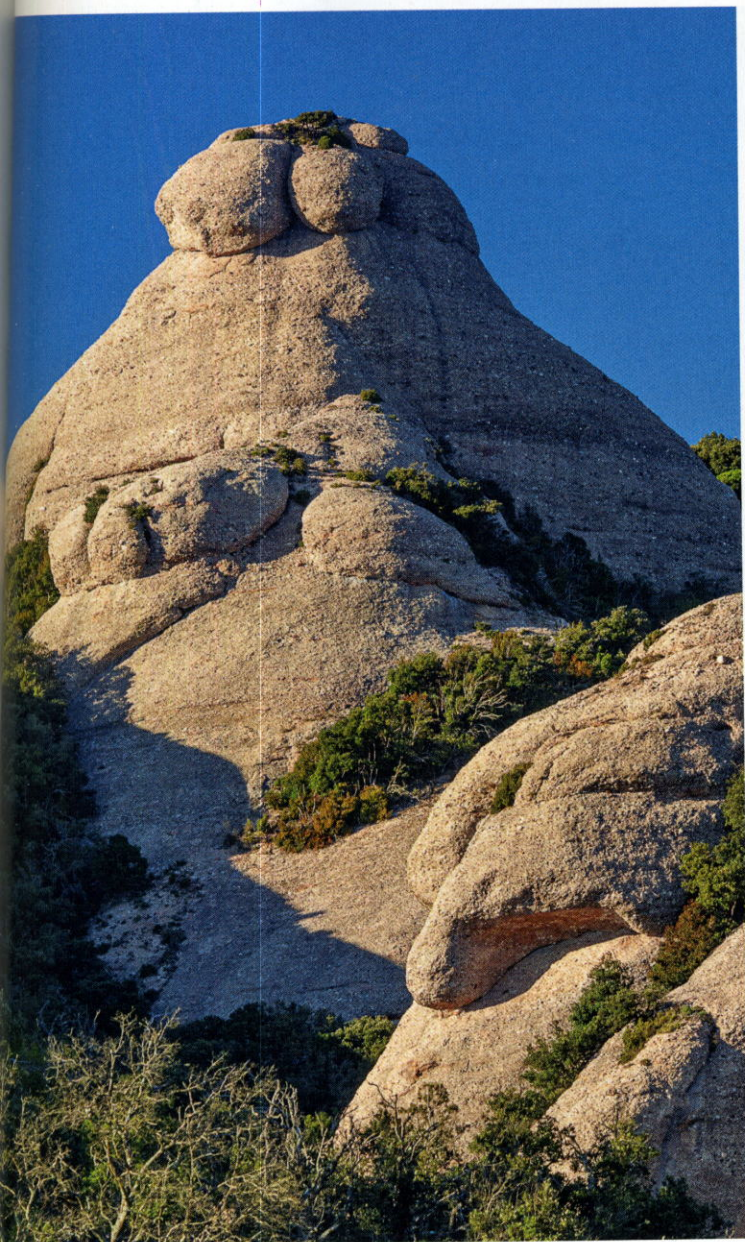
turó de la Roureda, al terme municipal de Tagamanent. Però aquesta paraula no és només emprada per anomenar cims, ja que també la trobem en masies, plans o valls de diversos racons catalans. Per tal de conèixer els *Montcaus* principals, a continuació es descriu un itinerari per a cada un dels sis cims. Són excursions que permeten copsar les característiques de cada muntanya i del massís on es troba.

MONTCAUS DE CATALUNYA

- 1 Montcau / Serralada Litoral Catalana. Muntanyes d'Ordal
- 2 Montcau / Serralada Litoral Catalana. Parc de la Serralada Litoral
- 3 Montcau / Serralada Prelitoral Catalana. Montserrat
- 4 Montcau / Serralada Prelitoral Catalana. Serra de Sant Llorenç del Munt
- 5 Montcau / Altiplà de Collsacabra
- 6 Montcau / Prepirineu català Serra de Taús



	NOM	SERRALADA	MASSÍS	COMARCA	TERME MUNICIPAL	ALTITUD	COORDENADES GPS
1	MONTCAU	Serralada Litoral Catalana	Muntanyes d'Ordal	Alt Penedès	Subirats / Gelida	646 m	31T 405209 UTM 4584995
2	MONTCAU	Serralada Litoral Catalana	Parc de la Serralada Litoral	Maresme / Vallès Oriental	Argentona / La Roca del Vallès	321 m	31T 447344 UTM 4603957
3	MONTCAU / Roca del Moro / Roca del Migdia	Serralada Prelitoral Catalana	Montserrat	Bages	Marganell / Monistrol de Montserrat	1206 m	31T 401315 UTM 4606437
4	MONTCAU	Serralada Prelitoral Catalana	Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac	Bages / Vallès Occidental	Mura / Sant Llorenç Savall	1056 m	31T 417149 UTM 4614177
5	MONTCAU	Entre les serralades Prelitoral i Transversal Catalanes	Altiplà de Collsacabra	Osona	L'esquirol / Rupit i Pruitt	1167 m	31T 452097 UTM 4655239
6	MONTCAU / Muntanya d'Españ	Prepirineu català	Serra de Taús	Alt Urgell	Les Valls d'Aguilar	1794 m	31T 356595 UTM 4684712



El Montcau de Montserrat es fa mirar per les seves berrugues i contorns arrodonits. FOTO / FRANCESC MUNTADA

SIMBOLOGIA EMPRADA EN ELS MAPES DE LES PÀGINES SEGÜENTS

	Carretera
	Carrer
	Pista de terra/ciment o camí definit
	Corriol o traç poc definit
	Únic sentit de recorregut de l'itinerari
	Doble sentit de recorregut de l'itinerari (anada-tornada)
	Coll destacat
	Cim
	Agulla, roca o cingle
	Cova, bauma o foradada
	Arbre singular
	Edificació
	Forn o forns de calç
	Monestir, església o ermita
	Riu o torrent de cabal permanent o intermitent
	Àrea de picnic
	Font (surgència arranjada)
	Bassal o embassament natural

SEMBLA QUE
EL TOPÒNIM
MONTCAU SIGNIFICA
MUNTANYA CALBA.

www.AEG.cat

participa-hi fins el 17 de desembre 2020

16è CONCURS FOTOGRÀFIC
LA MUNTANYA

MONTCAU (646 m) MUNTANYES D'ORDAL

DURADA: 2.40 h

LONGITUD: uns 12 km

DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 550 m

DIFICULTAT: baixa. Pistes de terra amples i indicadors freqüents.

MAPA: Muntanyes d'Ordal. Escala 1:20.000. editorial Piolet, 2012.

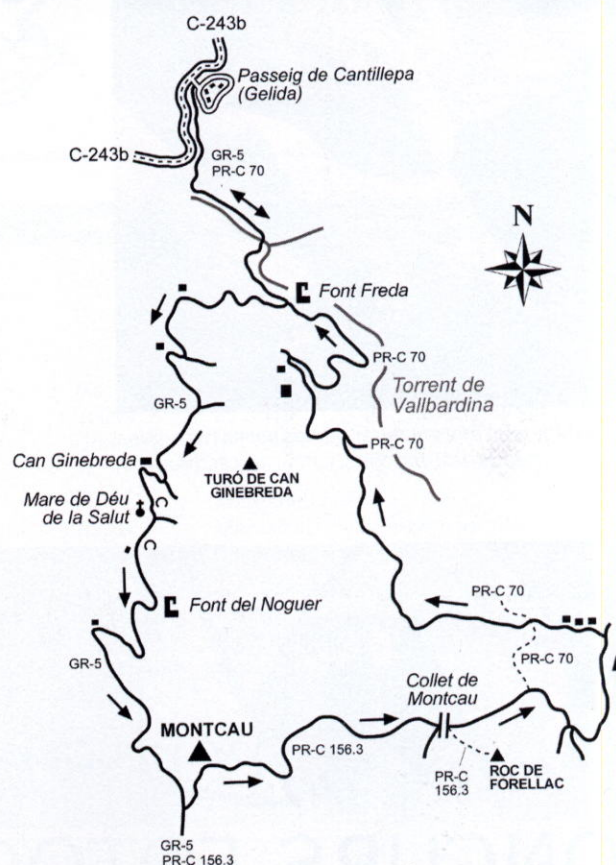
Aquest Montcau es troba al vessant NW de les muntanyes d'Ordal, un conjunt de la Serralada Litoral Catalana agermanat amb el veí massís del Garraf. És un dels cims més alts de la regió, superat només pel proper puig d'Aguilles i pel més allunyat Montau, sostre del massís. Un ufanós mantell de pins blancs l'encatifa mentre que la roca calcària forma les seves entranyes, en un entorn natural eixut i agrest de marcat caràcter mediterrani. Unes torres d'alta tensió el fan ben recognizable de lluny.

L'itinerari proposat és gairebé circular i comença al passeig de Cantillepa de Gelida. En concret, passat el PK 9 de la C-243b tot sortint de la població pel sud vers Sant Sadurn d'Anoia. Seguim la pista de la font Freda i ens endinsem a la vall del torrent de Vallbardina, amb cingleres plenes de vies d'escalada, i passem pel costat de l'aparcament de la font Freda. Seguint el GR-5 pugem entre vinyes i passem arran de la històrica masia de Can Ginebreda, uns forns de calç i la capella de la Mare de Déu de la Salut. La font del Noguer precedeix una llarga pujada fins que al seu capdamunt prenem el PR-C 156.3 a l'esquerra i atenyem el cim del Montcau. Seguim la bonica carena que baixa cap a l'est, travessem el collet de Montcau i voregem el roc de Forellac. Arribem a una pista que baixa vers el nord fins als inicis d'una urbanització i seguim el carrer Xarel·lo cap a l'esquerra. Aquest es converteix en una pista que enllaça amb el PR-C 70, l'aparcament de la font Freda i el passeig de Cantillepa.



Els relleus suaus de les muntanyes d'Ordal van de l'Alt Penedès al Baix Llobregat.
FOTO / PAU AGUILERA

EL MONTCAU DE LES MUNTANYES D'ORDAL



 **Montcau (646 m)**

El vessant nord del Montcau de les muntanyes d'Ordal des dels voltants de Can Ginebreda. FOTO / ALBERT MASÓ

TRACK per a GPS Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.

MONTCAU (321 m) PARC DE LA SERRALADA LITORAL

DURADA: 3 h

LONGITUD: uns 15 km

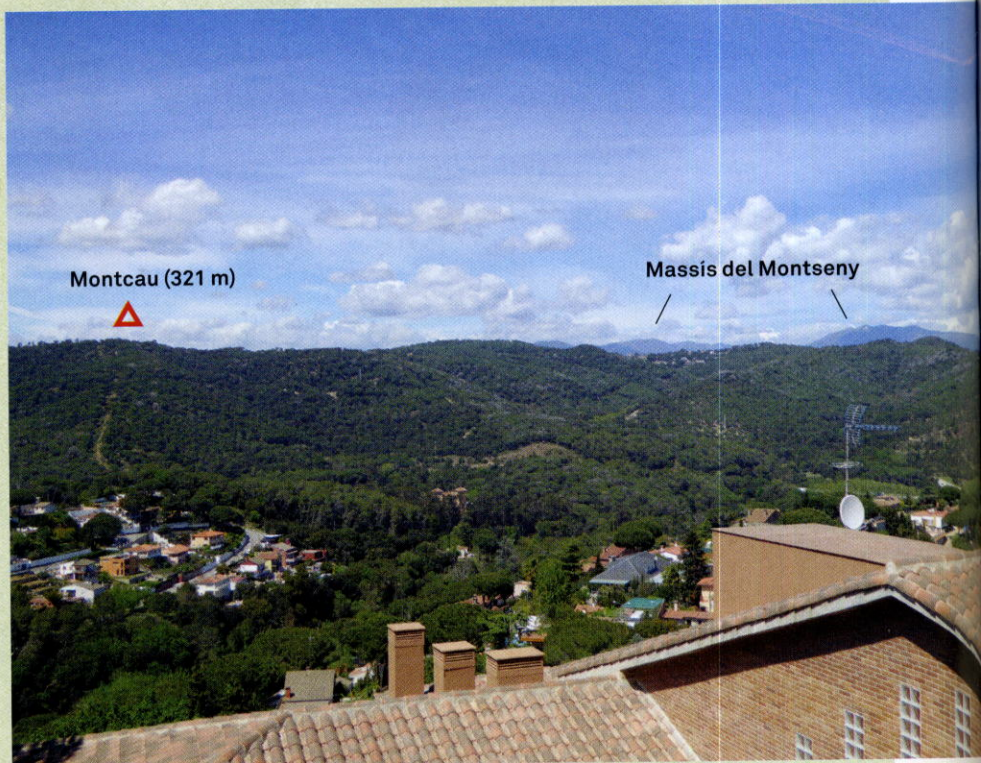
DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 520 m

DIFICULTAT: baixa. Només destacar alguns trams erosionats reliscosos i la presència de motoristes.

MAPA: Parc de la Serralada Litoral.
Escala 1:25.000. Editorial Alpina.

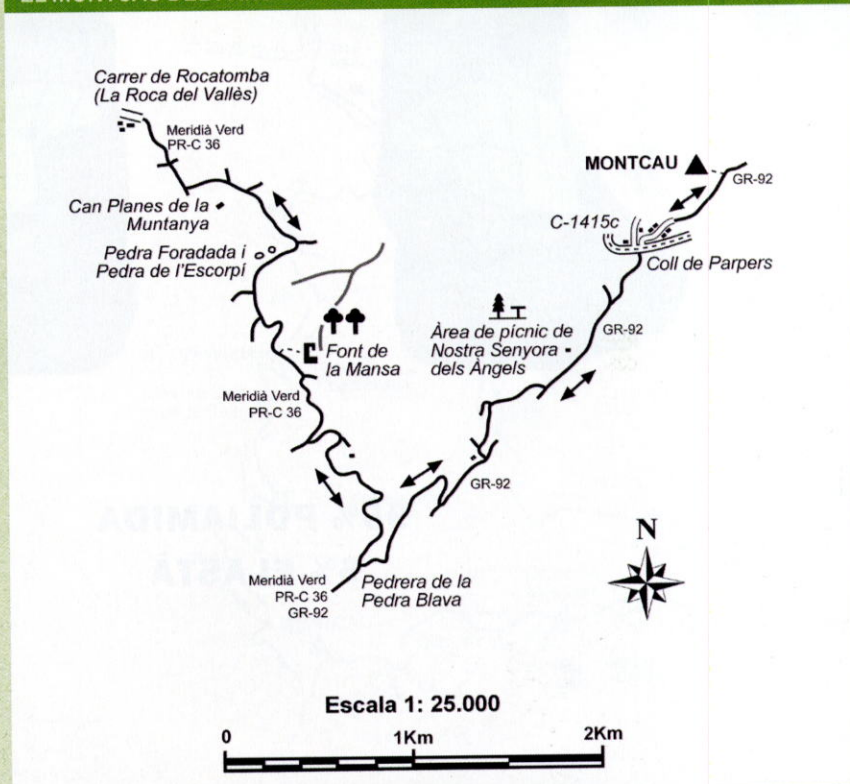
Aquest Montcau és poc prominent i costa d'identificar des de la llunyania, ja que és una lleu elevació de la llarga carena que separa la plana vallesana del Maresme. Una línia elèctrica que travessa el seu cim allargat de sud a nord ajuda a detectar-lo, amb l'afegit d'una canalització de gas natural i una pista de terra que el divideix en dues parts. Els mapes de l'ICGC el situen erròniament en un camp de conreu i la seva ubicació real el fa ser compartit entre el Vallès Oriental i el Maresme.

Per ascendir-lo es proposa una excursió que comença al capdamunt del carrer de Rocatomba de la Roca del Vallès. Pugem al sud per pistes de terra i algun camí que fa drecera (PR-C 36). Passem a prop de Can Planes de la Muntanya i de la font de la Mansa. Atenyem el fil de la serra a prop del coll de Sant Bartomeu i seguim el GR-92 a l'esquerra (est). Els indicadors ajuden a no perdre's en aquest laberint de pistes i corriols dins un bosc ombrívol de pins pinyers i alzines sureres. Travessem el coll de Parpers (ctra. C-1415c) fins al cim del Montcau. El retorn el fem pel mateix itinerari.



El vessant sud del Montcau del Parc de la Serralada Litoral des de la urbanització Les Ginesteres d'Argentona, amb el Montseny emergint a la dreta. FOTO / ALBERT MASÓ

EL MONTCAU DEL PARC DE LA SERRALADA LITORAL



AQUEST CIM
ÉS UNA LLEU
ELEVACIÓ DE LA
LLARGA CARENA
QUE SEPARA
LA PLANA
VALLESANA DEL
MARESME.

TRACK per a GPS → Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.

MONTCAU (1.206 m) MONTSERRAT

DURADA: 2.45 h

LONGITUD: uns 8,8 km

DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 820 m

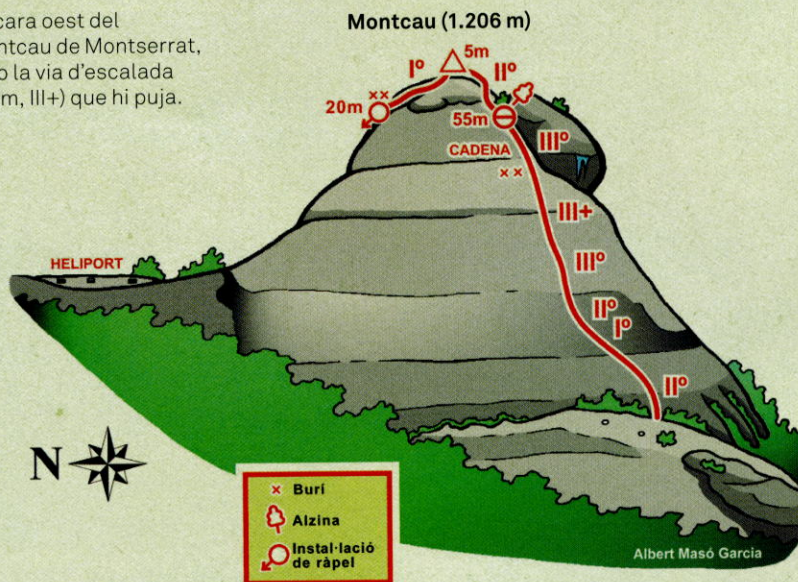
DIFICULTAT: baixa fins al peu del Montcau, amb només algun tram rocós o relliscós. Fins al cim cal fer una escalada de III+ i 60 m (recomanables algun friend, bagues llargues i cintes).

MAPA: Montserrat. Escales 1:5.000 i 1:10.000. Editorial Alpina.

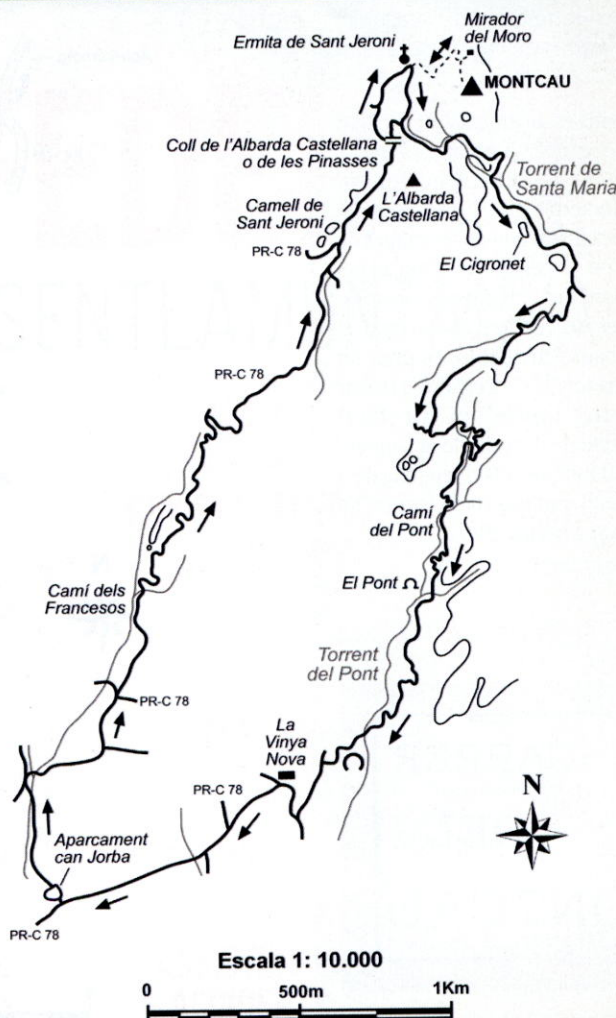
Aquest Montcau, conegut també com roca del Moro o del Migdia (mal anomenat *Serrat del Moro* als mapes de l'ICGC), és un monòlit que forma part de les més de mil roques i agulles de Montserrat. La seva elevació (només 30 m per sota del sostre del massís, la Miranda de Sant Jeroni), i les seves berrugues i contorns arrodonits el fan identificable des de diversos punts de la *Muntanya Santa* i més enllà. És al cantó sud dels edificis i l'antena que coronen el Mirador del Moro i hi ha un heliport al seu coll septentrional. Una crònica publicada al *Diari de Barcelona* l'any 1851 descriu l'ascensió a un monòlit de Montserrat que amb molta probabilitat es tracta del Montcau.

Com que es tracta d'una agulla, cal escalar per assolir-ne el cim, però el fet d'arribar al seu peu ja és motiu de joia per a qualsevol excursionista. L'itinerari plantejat és una circular que comença i acaba a l'aparcament anomenat *Can Jorba* (no el confongueu amb la propera masia del mateix nom), situat a la pista que du a la masia-restaurant de la Vinya Nova des de l'A-2 per les sortides 576A o 575 i per la urbanització Bruc Residencial. Agafem al nord el camí dels Francesos (PR C-78) fins al camí que du a la Miranda de Sant Jeroni. El seguim a la dreta (est), passem l'ermita de Sant Jeroni i arribem al Mirador del Moro i al peu del Montcau. Si optem per escalar-lo, podem fer-ho pel seu vessant oest sobre una placa tombada amb algun pas finet i exposat fins a una canal on hi ha una cadena rovellada que facilita l'ascensió. Es recomana fer reunió en una alzina abans del cim, assolir-lo i cercar una instal·lació de ràpel al nord, un xic avall. Descendim amb un ràpel de 20 m fins a l'heliport (compte amb el frec de la corda). El retorn el fem pel camí nou de Sant Joan a Sant Jeroni i enllacem amb el camí del Pont fins a la Vinya Nova i d'allà a l'aparcament.

La cara oest del Montcau de Montserrat, amb la via d'escalada (60 m, III+) que hi puja.



EL MONTCAU DE MONTSERRAT



TRACK per a GPS

Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.

MONTCAU (1.056 m) SERRA DE SANT LLORENÇ DEL MUNT

DURADA: 1.30 h

LONGITUD: uns 4,8 km

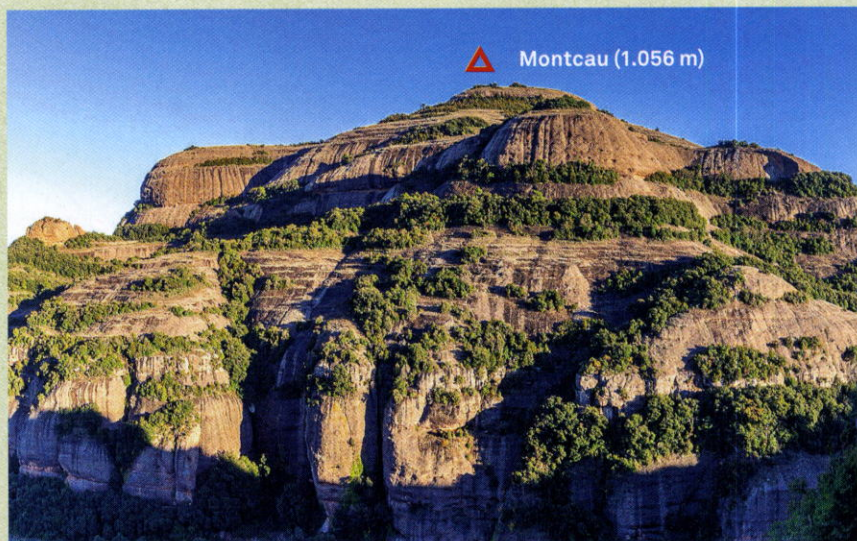
DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 375 m

DIFICULTAT: mitjana. Cal fer algunes
grimpades puntuals.

MAPA: Sant Llorenç del Munt i l'Obac.
Escala 1:25.000. Editorial Alpina.

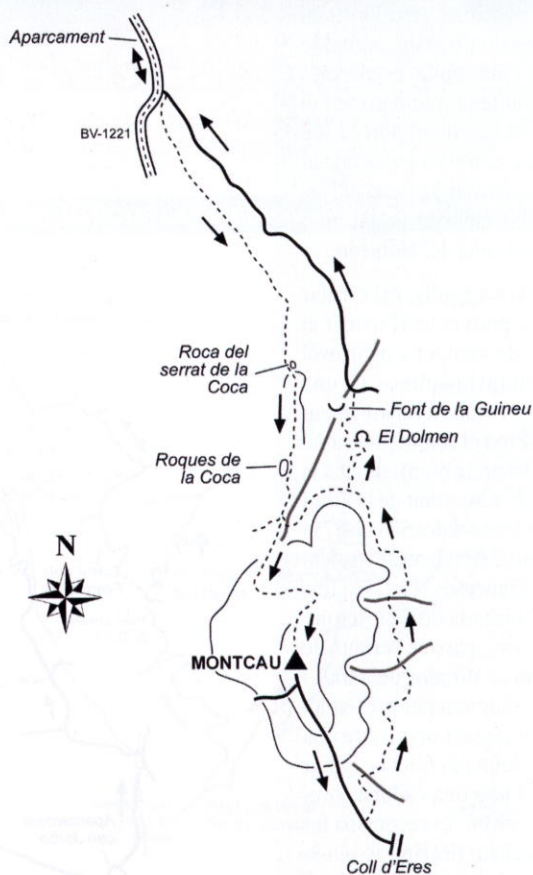
Rocós, prominent i inconfusible, aquest cim piramidal des del sud i arrodonit i colossal des del nord senyoreja el pla de Bages. És el segon cim més alt de la serra de Sant Llorenç del Munt per sota, només, de la popular Mola. Probablement es tracti del més conegut de tots els *Montcaus*, sobretot perquè forma part de la llista dels 100 Cims de la FEEC. Des del seu cim es distingeixen la resta de *Montcaus* excepte el de la serra de Taús.

La ruta proposada és un itinerari més solitari i entretingut que la via normal d'ascensió. Des de la ctra. BV-1221 (petit aparcament entre els quilòmetres 18 i 19) es puja pel serrat de la Coca fins al peu de les roques de la Coca, des d'on s'ascendeix el Montcau pel seu vessant nord amb algunes grimpades. Des del cim es descendeix al sud vers el coll d'Eres. Abans d'arribar-hi, es pren un camí que voreja tota la cara est fins a trobar un corriol de traç a voltes poc clar (fites) que baixa directe pel torrent de la Guineu. Passat el bassal-font de la Guineu, s'agafa a l'esquerra el camí que recorre el torrent de la Vall per tornar a la ctra. BV-1221.



El vessant oest del Montcau de Sant Llorenç del Munt vist des de la Falconera.
FOTO / FRANCESC MUNTADA

EL MONTCAU DE LA SERRA DE SANT LLORENÇ DEL MUNT



Escala 1: 25.000



Indicador del carrer del Montcau de la urbanització de les Pedritxes, al terme municipal de Matadepera.
FOTO / ALBERT MASO

TRACK per a GPS

Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.

MONTCAU (1.167 m) ALTIPLÀ DE COLLSACABRA

DURADA: 1.30 h

LONGITUD: uns 5,6 km

DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 315 m

DIFICULTAT: baixa-mitjana. Corriols poc definits per pujar i baixar del Montcau.

MAPA: El Cabrerès - Collsacabra.
Escala 1:25.000. Monteditorial, 2018.

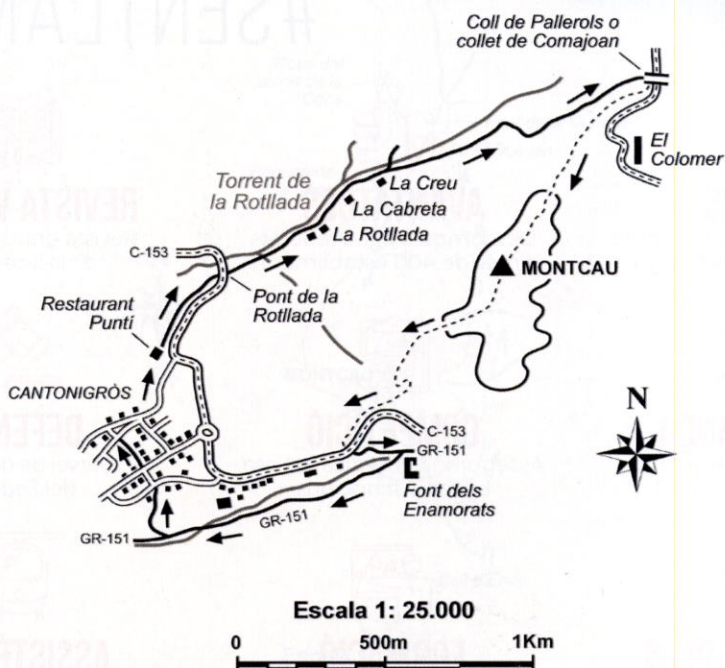
Situat al Cabrerès, aquest Montcau presenta els mateixos trets morfològics dels propers pla d'Aiats i serra de Cabrera i es pot considerar un germà del veí puig del Bac. És un cim abrupte a mode d'altiplà delimitat pels seus vessants costeruts i cobert de faigs que no impedeixen gaudir de bones vistes. El propietari de la masia del Colomer, de 89 anys d'edat, recorda haver sentit de ben petit els seus avis anomenar *Montcau* aquest cim que esguarda el poble de Cantonigròs.

L'itinerari comença al restaurant Puntí, proper a la ctra. C-153 i a l'entrada nord de Cantonigròs. Prenem el camí ral de Vic a Olot arran de carretera, la creuem al pont de la Rotllada i caminem per la bucòlica vall del torrent de la Rotllada fins al coll de Pallerols o de Comajoan. Seguim un traç difús que puja per un terreny de gres cap a la carena NE del Montcau, coberta de faigs, boixos i on cal fer alguna grimpada curta. Arribem al cim i el recorrem vers el SW tot cercant un corriol d'inici poc marcat que davalla bruscament amb trams reliscosos. Creuem la ctra. C-153 i arribem a la font dels Enamorats. A través del GR-151 atenyem el carrer Montcau de Cantonigròs i d'allà anem al restaurant Puntí.



El vessant oest del Montcau de l'altiplà de Collsacabra des de Roda de Ter.
FOTOS / ALBERT MASÓ

EL MONTCAU DE L'ALTIPLÀ DE COLLSACABRA



El Montcau de l'altiplà de Collsacabra des de la vall del torrent de la Rotllada.

TRACK per a GPS

Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.

MONTCAU (1.794 m) SERRA DE TAÚS

DURADA: 2.40 h

LONGITUD: uns 12 km

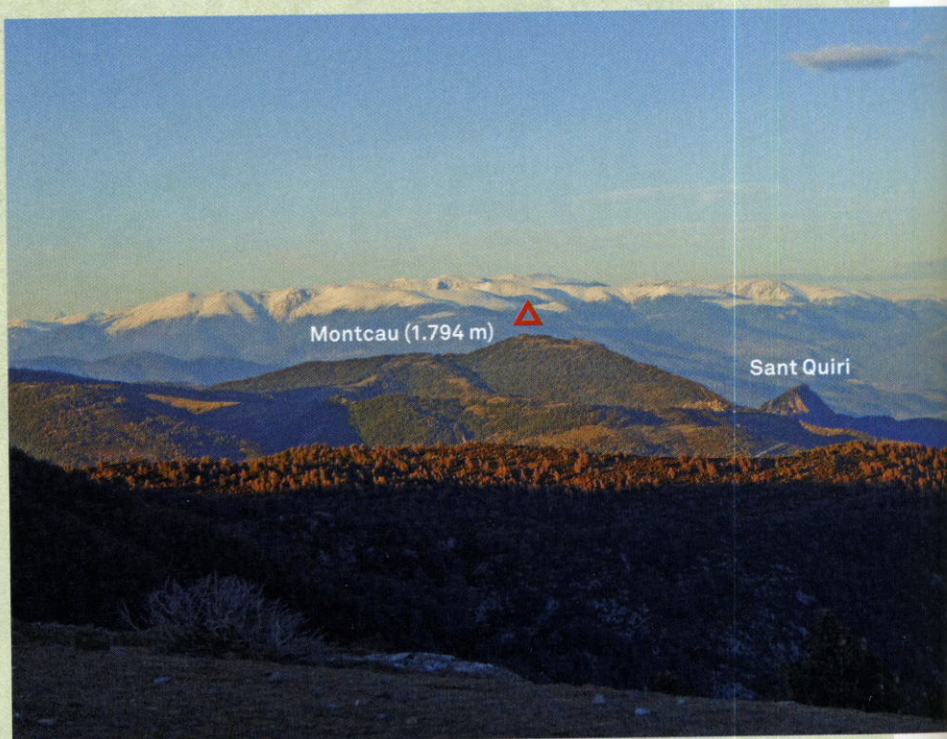
DESNIVELL ACUMULAT DE PUJADA:
uns 450 m

DIFICULTAT: baixa. Pistes de terra amples. Es recomana no anar-hi en època de caça ni de nevades.

BIBLIOGRAFIA: Manuel CORTÈS RIBELLES. *La serra del Boumort i muntanyes veïnes*. Cossetània, 2005.

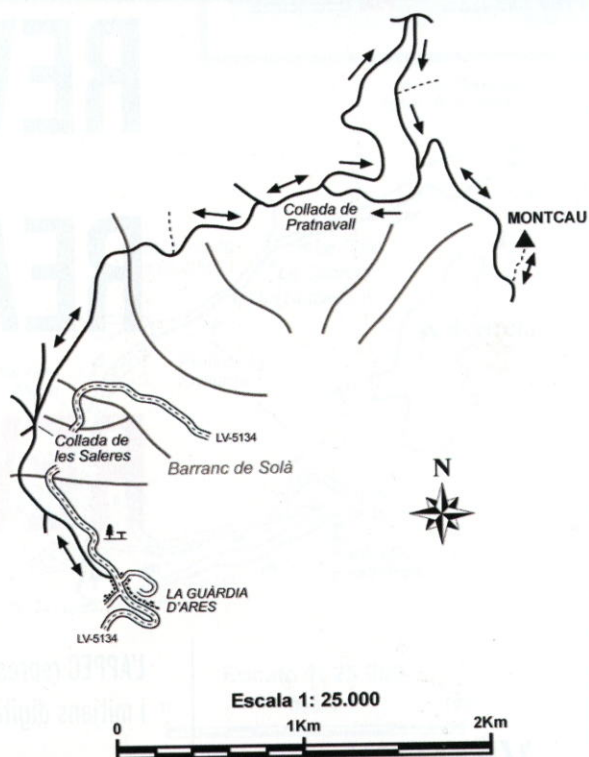
Heus aquí un Montcau lleidatà, el més alt i allunyat del present recull. Anomenat també *Muntanya d'Espaén* en referència al poblet del seu faldar NE, és un cim de formes suaus però força ampli. Es tracta d'una prolongació vers llevant de la serra de Taús, situada al nord de la serra de Boumort i amb les Piques com a punt més alt. Prats extensos, boscos de pi roig, el Pirineu a tocar i, sobretot, un silenci i una solitud inimaginables ens hi esperen.

Partim de l'encimbellat poble de la Guàrdia d'Ares, un dels més alts de Catalunya (1560 m), accessible per la ctra. LV-5134 des de Noves de Segre. Des del cantó nord del poble es pren una pista que du a la collada de Pratnavall, des d'on se'n segueix una altra que permet copsar la immensitat del vessant nord del Montcau. Es puja pel seu llom nord fins a enllaçar amb el camí Vell de les Valls d'Aguilar (marques grogues i indicador). El deixem per anar a cercar el cim del Montcau tot travessant un filat i assolim el cim pel seu esquenall sud. Les vistes són extenses, amb el Pedraforca i les muntanyes d'Andorra entre moltes altres. Retornem al camí Vell i el seguim fins a enllaçar amb la pista de la collada de Pratnavall i la Guàrdia d'Ares.



El vessant oest del Montcau de la serra de Taús des del roc dels Quatre Alcaldes, amb neu als cims limítrofs entre Catalunya i Andorra. FOTOS / ALBERT MASÓ

EL MONTCAU DE LA SERRA DE TAÚS



L'encimbellat poble de la Guàrdia d'Ares, un dels més alts de Catalunya.

TRACK per a GPS

Es pot descarregar del web <http://vertex.feec.cat>.